

Tandeloos

In het huis van de draak,
op het uur van de uil.
Een porseleinen O als theater,
met doorspoelkwaliteiten.
Ik loop door en stroom niet over,
terwijl de maand zacht is
en de ijle maan klam gekleed,
vangt onze vertelling aan.
Troubadour Tandeloos ben ik,
(voor mijzelf heel iets anders)
werk alleen met wat ik vind,
in de wildernis van mijn zicht.
Met hart en ziel verbonden,
met zangerige woorden en liefde,
maak ik u het hof en wek uw behoefte,
het verlangen naar 't verhaal en de moed,
in een hart dat van zijn leeuw is ontdaan.
Waar gebrul plaatsmaakt voor gescheiden kamers
en louter als pompbediende mag bestaan
(en hoe dan ook de schuld krijgt van 't falen).
Envoi. Ma chère princesse,
tot uw lieflijke en schone ziel
richt ik mij omhoog, dame van mijn hof.
Uw taaltovenaar ben ik zinnengoochelaar.
Als woordenwaterval zet ik alles in.
Als voorzetsel ben ik er voor bij tussen en midden in.
Woorden die heel de koers van de zin veranderen,
als de kleinste onbeweegbare ruimtewoordjes,
met werkwoorden een hemelse kathedraal bouwen.
In gedachten voeg ik een sterrenhemel bij het woord
Bij is het woord in den beginne?

Black and yellow, black and yellow.
(Al zijn bijen veelal niet geel en zwart).
De eerste bij is gezien en genoteerd,
alsof er een engeltje op je tong poept,

NOORDWOORD

Literatuur verrijkt je wereld.

en heel de koers van de zin verandert,
volg ik mijn zin, mijn wil, mijn land,
want daar groeien de tuinen groen, rijk en hoog,
vol vruchten en liefdevolle dans,
met vrije partijen in het hoge gras,
onder bomen waar pruimen hangen,
en vele veelkleurige bloemen bloeien.
De teken nemen we voor lief.
Nemen de tekens telkens weer.
Betekenisvol wil ik bij haar blijven hangen.
Zonder haar is vruchtbaar niets waard.
Zonder haar groeit geen vanzelfsprekendheid.
Van de zon en de maan moeten wij het hebben,
Van de groeiende bomen in de aarde bijeen.

© Eise Ivo Smit